

Jackova píseň II. - Werich/Voskovec/Ježek

1) Strýček Jack když narodil se, to bylo slávy,
pan starosta gratuloval, bučely krávy,
táta z něj chtěl každým coulem námořníka mít,
proto máma dávala mu slivovici pít.

R: Jack se strašně vody štítí, jak má námořníkem býti,
původem z moravské vísky, moře nezná za to zná whisky.

2) Když Jackovi kvapem táhlo na čtrnáctý rok,
řek' mu táta: "Teď uděláš do života krok,
máma ti dá slivovici a já vokurku
a pojedíš třetí třídou až do Hamburku".

R: Jack se strašně...

3) V Hamburku, hned za nádražím, v první ulici,
Jackovi se začlo stejskat po slivovici,
zapad' do první putyky, už z ní nevyšel,
šestapadesát let o něm nikdo neslyšel.

R: Jack se strašně...

4) Když mu bylo sedmdesát let a jeden den,
pohádal se s putykářem, zaplatil, šel ven,
dojemný to vskutku pohled na tu postavu,
jak s vlajícím plnovousem kráčí k přístavu.

5) A tak Jack, co vetchý stařec, dílem náhody,
poprvé v životě spatřil tolika vody,
řek' si: "Hele slivovice." Skočil tam a pil
a než přišel vodě na chuť, Jack se utopil.

R: Tak dlouho se vody štítí, až se na tu vodu chytil
daleko od rodné vísky, zhynul na vodu a né whisky.